

kommunalt, mulig gennem Hjælpekasserne. Jeg har allerede tidligere haft Lejlighed til at paavise de mange og store Opgaver, Hjælpekasserne have at tage sig af. Det vilde være højst urimeligt, om de skulde til at betale for Børnenes Frirrejser, saa meget mere, som det største Antal af de Børn, der komme ud paa Landet i Ferierne, kommer ude fra Landet. Deres Fædre og Mødre have hjemme paa Landet og ere søgte til Byen i Haab om der at vinde bedre og lettere Udkomme. Vi skulde ikke gerne her faa Reaktion i Stedet for Fremskridt, men desværre tyde den højtærede Trafikministers Udtalelser paa, at han i Modsætning til tidligere Trafikministre ikke vil stille sig saa velvillig til en yderligere Udvidelse af Fri-billetsystemet for vore Skolebørn. Den højtærede Minister henviste til, at det maatte blive en Sag, som Finansudvalget tog sig af. Jeg haaber, Finansudvalget vil vise større Velvillie overfor dette Spørgsmaal end den højtærede Minister.

Jeg rettede det Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister, om han ikke vilde finde Anledning til at ophæve den Bestemmelse, efter hvilken Ekstraarbejdere ikke ere ulykkesforsikrede i de første 13 Uger. Den højtærede Minister svarede mig her, at Ekstraarbejderne ikke have samme Ret som Statens faste Arbejdere. Jeg indser ikke, at denne Forklaring har nogen virkelig Rimelighed. Ekstraarbejderne ere lige saa vel knyttede til Statens Arbejde som de faste Arbejdere. De ere udsatte for samme Risiko, ja egentlig for en større Risiko, da de ikke ere saa faglærte som de faste Arbejdere, og de maa meget ofte udføre deres Arbejde paa Steder paa Statsbanernes Terrain, hvor der er halvt eller helt mørkt. Naar en Mand risikerer sin Førlighed eller sit Liv i Statens Tjeneste, have hans efterladte et billigt Krav paa, at Staten i samme Øjeblik, han ersat ud af Stand til at erhverve sit Udkomme, kommer Familien til Hjælp, og jeg opfatter den højtærede Trafikministers Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, som et Udtryk for den Inhumanitet, der endnu er raadende i store Kredse af vor Embedsstand. Den højtærede Trafikminister smiler ad det Svar, jeg gav ham her, men man smiler ikke eller ler ikke omkring i de Hjem, hvor Forsørgeren lemlæstes, hvor han saares under sit Arbejde, og hvor de Dagen efter ikke have noget at friste Livet med. Jeg siger, det er et billigt Krav, at Staten i Lighed med de humane Arbejdsgivere siger: Fra den

Dag, en Mand kommer til Skade i Statens Tjeneste, sørgе vi i alt Fald for, at Familien ikke skal lide Sult. Jeg venter efter det Svar, jeg har faaet af den højtærede Trafikminister, ikke nogen Imødekommen fra hans Side, men jeg haaber, at Finansudvalget vil vise den Imødekommen, som den højtærede Trafikminister ikke har villet vise.

Saa svarede den højtærede Trafikminister i Anledning af min Klage over den Maade, hvorpaa Soldaterne var blevne transporterede staaende i Kreaturvogne i i mange, mange Timer. Det var efter en Ordre fra Krigsministeriet — til Krigsbestyrelsen, antager jeg —, det var efter Forhandling mellem Krigsministeriet og Trafikministeriet, at de menige Soldater befordredes staaende i Kreaturvogne. Det er saa en Anklage mod Krigsministeriet, og det viser, hvor lidt Hensyn man fra den Side har taget til de menige Soldater. Jeg tror ikke, det er selve Krigsministeren, der har staaet for en saadan Ordning. Det er vel i dette Tilfælde, som i saa mange andre, Embedsmændene, der have tvunget deres Villie igennem. Det skulde dog vel ellers anses for ret rimeligt, at man, naar menige Soldater, Folk, der tages ud fra deres daglige Livsbeskæftigelse, skulle beforders fra det ene Sted til det andet, da i det mindste giver dem Vogne at køre i, hvor de dog kunne faa en lille Smule Hvil. Det forekommer mig at være et Vidnesbyrd i Lighed med det, jeg nævnede før, om den Inhumanitet, for ikke at sige Brutalitet, som er raadende blandt danske Embedsmænd, naar Talen er om at administrere overfor fattige Folk i dette Land. Men jeg venter mig ingen Ting af den højtærede Trafikminister, mindre af ham end af de foregaaende.

Og som jeg ikke venter mig noget efter det Svar, jeg her har faaet af ham, venter jeg mig heller ikke store Fremskridt, hverken i administrativ Henseende eller i Henseende til social Lovgivning, af den højtærede Indenrigsminister. Jeg takker i øvrigt den højtærede Indenrigsminister for den Form, han gav sine Svar baade til mig og til mine Meningsfæller. Men vi kunne ikke leve af smukke Taler, og de, der henvende sig f. Eks. til Hjælpekasser eller til de forskellige kommunale Raad, kunne heller ikke nøjes med smukke Taler. Den højtærede Minister tvivler vel heller ikke om, at jeg f. Eks. overfor mangen Enke, der kommer og beder om Hjælp, vilde kunne holde mange gode og kønne Taler, men hun vilde ikke kunne